

да накачять на копія-та си написаный договоръ съ Кюръ Феодора и тъй удари на Гърцы-ты. Бой-тъ ся захвана съ голѣмо кръвопролитіе: распалени-ти Българе като гладни лви ся спущахѫ възъ Гърцы-ты, та избихѫ и заробихѫ до кракъ Гърцкѫ-тѫ войскѫ, и самъ Кюръ Тодъръ падна робъ заедно съ женѫ си, сынове-ты си, дъщери-ты си и съ всички-ты си знамениты войводы, освѣнъ братъ му Мануилъ, който сполучи да побѣгне и да ся укрые въ Солунъ. Това ся случи въ 1230 г. Слѣдъ тоя бой Асѣнь прѣвзе много градове не толкова съ силѫ, колкото съ добро; а колкото роби бѣше уловилъ, отъ тѣхъ голѣмцы-ты задържя, а всички-ты други освободи, та ся върнѫхѫ у дома си съ похвалны пѣсни камъ Българскій царь и съ това подбудихѫ желаніе у свои-ты съотечественници да искать него за Господаръ. Послѣ това Асѣнь нападна на Французско-то царство, та завоева всички-ты градове около Цариградъ, и щяше да удари и на самѣ-тѫ столицѫ, ако да небѣхѫ го молили Французи-ти да гы остави съ обѣщаніе, да бѫдѫть подъ неговож власть и да му плащать дань. *) Тогази ве-

*) Виждъ въ книгѣ: *Нѣколко рѣчи о Асеню I и II* въ надписа на Асеня II, който казва: *Тѣкмо сѫщымъ градовомъ окрѣсть Царѣградѣ и самаго того града дѣржахѫ Фрѣзи, и ты подъ рѣкѣ царства моего повиновахѫ сѧ, понеже иного царя не имахѫ развѣ мене и мнози ради дань своїх исироваждающи...*

(Г. С. Раковскаго).